

26. neděle v mezidobí rok B (2024)

1. čtení – Nm 11,25-29

To tak žárlíš kvůli mně? Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky!

Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil k Mojžíšovi; vzal z ducha, který spočíval na něm, a dal ho sedmdesáti mužům starcům. Když na nich duch spočinul, dostali se do prorockého vytržení, ale později se to už nestalo. Dva muži z nich zůstali v táboře, jmenovali se Eldad a Medad. I na nich spočinul duch, neboť byli mezi těmi, kdo byli písemně určeni. Nevyšli však do stánku úmluvy a dali se do prorokování v táboře. Tu přiběhl jeden chlapec a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Medad prorokují v táboře.“ Jozue, syn Nunův, Mojžíšův služebník od mládí, řekl: „Pane můj Mojžíši, zabraň jim v tom!“ Mojžíš mu odpověděl: „To tak žárlíš kvůli mně? Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky, kéž by dal Hospodin spočinout svému duchu na nich!“

Mezizpěv – Žl 19,8.10.12-13.14

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Bázeň před Hospodinem je úpřímná, trvá navěky,
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Tvůj služebník si na ně dává pozor
a velmi bedlivě je zachovává.
Kdo však pozná každé pochybení?
Očisť mě od chyb, jež jsou mi skryty!

Chraň svého služebníka před zpupností,
ať mě neovládne!
Pak budu bez úhony
a vyvaruji se velkého hříchu.

2. čtení – Jak 5,1-6

Vaše bohaté zásoby hnijí.

Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Nuže tedy, vy boháči: plačte a naříkejte nad strastmi, které na vás přijdou. Vaše bohaté zásoby hnijí a vaše šatstvo rozežírají moli. Vaše zlato a stříbro rezaví, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Hromadili jste si (majetek) i v (tyto) poslední dny. Ale mzda, o kterou jste ošidili sekáče, kteří vám požali pole, (ta mzda) křičí a křik vašich ženců pronikl k sluchu Pána zástupů. Na zemi jste hýřili a oddávali se rozkoším, krmili jste se i tehdy, když už už nastávala řež. Odsoudili jste spravedlivého a připravili ho o život – a on se vám nebrání.

Zpěv před evangeliem – srov. Jan 17,17b.a

Aleluja. Tvé slovo, Pane, je pravda; posvět' nás pravdou. Aleluja.

Evangelium – Mk 9,38-43.45.47-48

Kdo není proti nám, je s námi. Svádí-li tě k hříchu tvá ruka, usekni ji.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Jan řekl Ježíšovi: „Mistře, viděli jsme někoho, jak vyhání zlé duchy v tvém jménu. Bránili jsme mu, protože není tvým učedníkem.“ Ježíš však řekl: „Nebráňte mu! Přece žádný, kdo ve jménu mém vykoná zázrak, nemůže pak hned o mně mluvit špatně. Kdo není proti nám, je s námi. Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu. Kdo by svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez ruky, než abys přišel s oběma rukama do pekla, do neuhasitelného ohně. Svádí-li tě tvoje noha, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez nohy, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. Svádí-li tě tvoje oko, vyloupni ho! Lépe, abys vešel do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ nehyne a oheň nehasne.“

Žárlivost a pohoršení ...

Žárlivý postoj Jozuův na dar prorocství, se opakuje i mezi apoštoly. Také žárlí, že tady je někdo, kdo s nimi nechodil a dělal mimořádné věci ve jménu Krista. A Jozue byl vyvoleným Bohem, uvedl vyvolený národ do zaslíbené země a také apoštoly ... speciálně vybrané samotným Kristem, a přesto ... a přesto nejsou osvobozeni od žárlivosti ...

Nežárlíme dnes i my? Nestává se nám to také? Dokonce žárlíme i na dobré dary od Boha, díváme se špatným okem, protože někdo dostal něco, o kým si myslíme, že by neměl toho dostat? Už to nejsou farizeové, pokrytci jsou Kristovi apoštolové... A jak často se to mezi námi děje? Žárlivost je nevýhodnou vadou a my z ní máme nejmenší užitek, a přesto je tak často přítomna v našem velmi „zbožném” a „katolickém životě”. Odkud to pochází? Minulou neděli sv. Jakub nám řekl: „*Kde vládne nevraživost a sobeckost, tam je zmatek a kdejaká špatnost...*” A tolik v nás žárlivosti a vražedných žádostí ... a nevyslychaných modliteb...

A druhé téma dnešního evangelia, to **pohoršení**... dávané druhým. Bohužel je to také v našich životech ... v **mém životě**. Přemýšlejme: kolik lidí bylo uraženo mým jednáním, mým chováním, mými žádostmi, žárlivostí, chamtivostí, mými hříchy ...? A kdybych měl doslova používat Kristovo přikázání: „... *svádí-li tě tvá ruka, usekni ji ...*” A neskrývejme se za tím, že ostatní dělají ještě horší věci, neomlouvejme se, že to byla nutnost, že to bylo vyžadováno situací, že ... atd. atd. Kolik z nás by bylo bez rukou, bez nohou a bez očí?

Urazili jsme ostatní, stali jsme se příčinou hříchu, svým zlým příkladem, svou nedbalostí, nedostatkem občanské odvahy, zanedbáváním, ignorováním ... stali jsme se příčinou hříchu a nemáme co ospravedlňovat ... Stali jsme se příčinou hříchu, protože jsme byli bezcitní, protože podle nás to nestálo za to. Stali jsme se příčinou hříchu, protože jsme byli slabí a vystrašení, protože jsme byli bezohlední a nepozorní. Stali jste se příčinou hříchu, protože jsme zanedbávali své povinnosti. Stali jsme se příčinou hříchu, protože jsme neměli odvahu, protože nás vedly naše žádosti a touhy ...

A bylo by lepší uvázat si kolem krku mlýnský kámen ... protože jsme k pohoršení svým dětem, rodičům, spolupracovníkům a ostatním... ne nutně svým hříchem, ale zanedbáváním svých povinností, ignorováním, hloupostí, mazáním, chamtivostí, falešnou a farizejskou zbožností, žárlivostí, arogancí ...

Neposuzujme své bližní tak snadno ...

podívejme se do sebe zda nejsem příčinou hříchu ...

i když si myslíme, že jsme zbožní a spravedliví ...

Nepohoršuj, ale také nedej se rychle pohoršit ... Amen.